

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu fremhæver miljøministeren jo selv Danmarks Naturfredningsforening. Det fremgår tydeligt af deres høringsvar til loven, at de gerne ser, at alle de forslag, Adgangsudvalget er kommet med, bliver realiseret.

De har selvfølgelig været under pres, for landbruget ser jo helst, at vi andre holder os væk fra det åbne land. Det er jo det, de synes er bedst. Jo, altså hvis man er jæger, er det i orden, for så er der kroner og øre i det, men hvis man er sådan en ganske almindelig borger, der enten bor på landet eller inde i byerne og kommer ud i weekenden, så ser de os helst ad hekkenfeldt til.

Så mit spørgsmål er bare: Når nu det er så vigtigt, at børnene kommer ud i skovene, hvorfor er det så ikke vigtigt, at vi andre sammen med børn eller uden børn kan bevæge os rundt i det åbne land?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Det er jo præcis det, vi kommer til at kunne med de her regler, der bliver indført nu. En stribe af dem bliver forbedret, uanset om vi taler om kysterne, om skoven eller om markvejen. Men jeg siger bare, at det jo lige var det, der, i hvert fald efter min oplevelse, gjorde, at Friluftsrådet og Danmarks Naturfredningsforening gik med.

Kl. 17.50

Nu er jeg jo ikke af den opfattelse, at Danmarks Naturfredningsforening mener, at når de nu har fået den her adgangsaftale igennem med ministeren, så er der sådan set ikke så meget mere at foretage sig som Danmarks Naturfredningsforening.

Jeg er da sikker på, at de vil blive ved med at sige, at de godt vil have forbedret nogle ting.

Det er vel også deres opgave. Men omvendt synes jeg også, at man skal respektere en aftale, man indgår. Jeg agter at respektere min del af den, og jeg vil bare sige: Der var både Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet, landbruget og skovbruget, og sammen gik de ind og lavede det her, og sammen gik de ind og sagde, at det vil vi prøve at bakke op, også over for vores medlemmer. Det synes jeg faktisk man skal rose dem for.

Derfor synes jeg, at vi i stedet for skulle sende en tanke til dem om, at det er et rigtig godt arbejde, de har gjort.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Nu kan jeg forstå på ministerens bemærkninger, at ministeren vil være meget åben over for forslaget. Så vil jeg da gerne høre, hvad ministeren vil sige til noget af det, jeg så vil komme med nu.

Kunne man ikke også forestille sig, at man fik indført i lovens formål, at der herhjemme skal etableres større sammenhænge i naturområder?

Det, som vi jo rent faktisk ser som et af de store problemer i dansk natur, er, at den er fragmenteret, den er opdelt, og at der ikke er nogen forbindelser naturområderne imellem. Var det ikke et ædelt og smukt formål at få ind i naturbeskyttelsesloven, at det også var at sikre store sammenhænge med naturområder?

Kunne man ikke også forestille sig, at vi fik indført plejepligt på § 3-arealer? At der blev forbud mod gødskning med pesticider på § 3-arealer? Og at den der lidt vanvittige regel om, at biologiske overdrev skal have været ude af drift i 30-50 år, også blev fjernet?

Var det noget, som ministeren så også ville være positiv over for?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jo, jeg er altid positiv, når det kommer naturen og miljøet til gavn. Derfor vil jeg sige, at det kan vi godt tage en snak om.

Men jeg er også bare nødt til at sige til hr. Torben Hansen: Nu er det jo sådan, at det arbejde, der ligger med habitatområderne, jo er et arbejde, der ligger, fordi det ikke er blevet gjort tilbage fra, hvor man kunne have gjort noget ved habitatdirektivet. Og jeg tror simpelt hen også, at når man ikke gjorde noget ved det, var det, fordi man måske var af den opfattelse, at det nok gik, sådan som det lå.

Vi er så bare nødt til nu at sige, at det gør det ikke. Der skal ydes en ekstraordinær indsats. Der skal afsættes midler. Det er også det, vi har gjort, og så må vi altså gå hen og højprioritere de områder.

Derfor synes jeg, det er fint nok, at vi sidder og har en debat om de ting. Det kan vi have, når det gælder love eller vandmiljøplan, eller hvad vi nu har, hvor vi diskuterer det. Der synes jeg altid, man skal tænke det ind. Vi er bare nødt til at tage det i den rækkefølge, det kommer i. Vi er jo nødt til at sige, at vi startede med at få udpeget habitatområderne.

Og må jeg så sige om det med områderne med biologisk overdrev og de 30-50 år, at der